

Briuselis, 2025 m. gruodžio 9 d.
(OR. en)

14941/25
ADD 2

Tarpinstitucinė byla:
2025/0231(NLE)

COPEN 329
CYBER 316
JAI 1594
COPS 563
RELEX 1405
JAIEX 126
TELECOM 384
POLMIL 342
CFSP/PESC 1582
ENFOPOL 411
DATAPROTECT 283

TEISĖS AKTAI IR KITI DOKUMENTAI

Dalykas: TARYBOS SPRENDIMAS dėl Jungtinių Tautų konvencijos prieš kibernetinius nusikaltimus, stiprinančios tarptautinį bendradarbiavimą kovojant su tam tikrais nusikaltimais, daromais naudojantis informacinių ir ryšių technologijų sistemomis, ir keičiantis sunkių nusikaltimų elektroniniais įrodymais, sudarymo Europos Sąjungos vardu

Europos Sąjungos deklaracija dėl kompetencijos
pagal Jungtinių Tautų konvencijos prieš kibernetinius nusikaltimus,
stiprinančios tarptautinį bendradarbiavimą kovojant su tam tikrais nusikaltimais,
daromais naudojantis informacinių ir ryšių technologijų sistemomis,
ir keičiantis sunkių nusikaltimų elektroniniais įrodymais, 64 straipsnio 3 ir 4 dalis

1. Europos Sąjunga (toliau – Sąjunga) pagal Jungtinių Tautų konvencijos prieš kibernetinius nusikaltimus, stiprinančios tarptautinį bendradarbiavimą kovojant su tam tikrais nusikaltimais, daromais naudojantis informacinių ir ryšių technologijų sistemomis, ir keičiantis sunkių nusikaltimų elektroniniais įrodymais (toliau – Konvencija), 64 straipsnio 3 ir 4 dalis pateikia šią deklaraciją Konvencijos reglamentuojamais klausimais.
2. Sąjungos valstybės narės yra Airija, Austrijos Respublika, Belgijos Karalystė, Bulgarijos Respublika, Čekijos Respublika, Danijos Karalystė, Estijos Respublika, Graikijos Respublika, Ispanijos Karalystė, Italijos Respublika, Kipro Respublika, Kroatijos Respublika, Latvijos Respublika, Lenkijos Respublika, Lietuvos Respublika, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, Maltos Respublika, Nyderlandų Karalystė, Portugalijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Rumunija, Slovakijos Respublika, Slovėnijos Respublika, Suomijos Respublika, Švedijos Karalystė, Vengrija ir Vokietijos Federacinė Respublika.

3. Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 3 ir 4 straipsnius kai kuriais klausimais Sąjunga turi išimtinę kompetenciją, o kitais klausimais dalijasi kompetencija su savo valstybėmis narėmis. Pagal Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 4 straipsnio 1 dalį Sutartimis Sąjungai nepriskirta kompetencija priklauso valstybėms narėms.
4. Šiuo atžvilgiu Sąjunga pareiškia, pirma, kad yra kompetentinga sudaryti tarptautinius susitarimus ir įgyvendinti iš jų kylančius įsipareigojimus, susijusius su laisvės, saugumo ir teisingumo erdve, kuriai taikoma pasidalijamoji kompetencija su valstybėmis narėmis pagal SESV 4 straipsnio j punktą. Tiksliau, pagal SESV 67 straipsnio 3 dalį, 82 straipsnio 1 ir 2 dalis, 83 straipsnio 1 dalį ir 87 straipsnio 2 dalį, turi šią kompetenciją:
 - a) užtikrinti aukštą saugumo lygį prevencijos bei kovos su nusikalstamumu, rasizmu ir ksenofobija priemonėmis, taip pat policijos ir teisminių institucijų bei kitų kompetentingų valdžios institucijų veiklos koordinavimo ir bendradarbiavimo priemonėmis, taip pat tarpusavyje pripažįstant teismo sprendimus baudžiamosiose bylose, o prireikus derinant baudžiamuosius įstatymus;
 - b) vykdyti teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, Sąjungoje grindžiamą nuosprendžių ir teismo sprendimų tarpusavio pripažinimo principu bei apimančiu valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų suderinimą tam tikrose baudžiamojo proceso ir materialinės baudžiamosios teisės srityse, įskaitant priemones, kuriomis siekiama:
 - i) remti teisėjų ir teisminių institucijų darbuotojų mokymą,

- ii) palengvinti su procesais baudžiamosiose bylose ir sprendimų vykdymu susijusį bendradarbiavimą tarp valstybių narių teisminių arba joms lygiaverčių institucijų;
- c) palengvinti policijos ir teisminį bendradarbiavimą tarpvalstybinio pobūdžio baudžiamosiose bylose nustatant minimalias taisykles, susijusias su:
 - i) asmenų teisėmis baudžiamajame procese,
 - ii) nusikaltimų aukų teisėmis;
- d) nustatyti minimalias taisykles dėl nusikalstamų veikų ir sankcijų apibrėžimo ypač sunkių tarpvalstybinio pobūdžio nusikaltimų srityse. Šios nusikaltimų sritys yra: terorizmas, prekyba žmonėmis bei seksualinis moterų ir vaikų išnaudojimas, neteisėta prekyba narkotikais, neteisėta prekyba ginklais, pinigų plovimas, korupcija, mokėjimo priemonių klastojimas, kompiuteriniai nusikaltimai ir organizuotas nusikalstamumas;
- e) nustatyti policijos bendradarbiavimą užkardant, išaiškinant ir tiriant nusikalstamas veikas, kuriame dalyvauja visos valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos, įskaitant policijos, muitinės ir kitas specializuotas teisėsaugos tarnybas; tais tikslais Sąjunga gali nustatyti priemones dėl:
 - i) atitinkamos informacijos rinkimo, kaupimo, apdorojimo, analizavimo ir keitimosi ja,

- ii) paramos darbuotojų mokymui, taip pat bendradarbiavimo keičiantis darbuotojais, įranga ir tyrimais nusikaltimų išaiškinimo srityse,
- iii) bendrų tyrimo metodų, taikomų sunkioms organizuoto nusikalstamumo formoms nustatyti.

5. Antra, Sąjunga pareiškia, kad pagal SESV 16 straipsnio 2 dalį yra kompetentinga nustatyti asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, įstaigoms, organams ir agentūroms bei valstybėms narėms tvarkant asmens duomenis, kai vykdoma veikla yra susijusi su Sąjungos teisės taikymo sritimi, taisyklės ir tokių duomenų laisvo judėjimo taisyklės.
6. Visų pirma, ši deklaracija neturėtų būti aiškinama kaip Sąjungos naudojimas galimybe pasinaudoti savo išorės kompetencija srityse, kurioms taikoma Konvencija ir kurios priklauso pasidalijamajai kompetencijai, tiek, kiek Sąjunga dar nepasinaudojo tokia kompetencija Sąjungos viduje. Pasidalijamosios kompetencijos srityje valstybės narės išlaiko savo kompetenciją tiek, kiek Konvencija nedaromas poveikis bendroms taisyklėms arba nekeičiama jų taikymo sritis, įskaitant jų galimą numatyti būsimą raidą. Todėl Sąjungos kompetencijos apimtis turi būti vertinama remiantis visapusiška ir išsamia Konvencijos ir kiekvienos Sąjungos teisės priemonės konkrečių nuostatų santykio analize kiekvienu konkrečiu atveju. Tokios Sąjungos kompetencijos apimtis ir naudojimas ja, dėl savo pobūdžio, nuolat kinta.

7. Todėl Sąjunga ir jos valstybės narės yra kompetentingos sudaryti Konvenciją. Tai, kad Sąjunga sudaro Konvenciją, nedaro poveikio valstybių narių kompetencijai, kiek tai susiję su Konvencijos ratifikavimu, priėmimu, patvirtinimu ar prisijungimu prie jos.
 8. Sąjunga pagal Konvencijos 64 straipsnio 3 ir 4 dalis turi pranešti depozitarui apie visus svarbius jos kompetencijos apimtį pasikeitimus.
-